

af de mest fremragende Værker, der overhovedet er skrevet i den nyeste Tid paa dette Omraade; han er en af de første Autoriteter indenfor Folkeforbundet, har blandt andet holdt en Tale, jeg før løseligt nævnte, den Tale, som ogsaa i danske Blade er blevet betegnet som den mest betydningsfulde Tale, der overhovedet nogen Sinde er holdt i Folkeforbundsfor­samlingen lige fra dens første Møde og indtil dette sidste Møde, alle de store Taler, der blev holdt nu paa det sidste Møde medindbefattet. Det var altsaa denne græske Repræsentant, Hr. Politis, der har skrevet denne Rapport, om hvilken det hedder i Indledningen, at de to Rapporter fra 1ste og 3die Kommission nu er sammenarbejdet, og at Rapporten kan betragtes „comme leur commentaire officiel“, som Folkeforbundets 1ste og 3die Kommissions officielle Kommentarer. Det var i dette Udkast, den Udtalelse fandtes, paa Grundlag af hvilken jeg, som jo ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch anerkendelsesværdigt omtalte, straks efter at jeg havde faaet Rapporten — den fyldte nogle og fyrretyve store maskinskrevne Sider, og den kom Kommissionens Medlemmer i Hænde 5 Minutter før Kl. 10 Søndag Formiddag, som Mødet skulde begynde Kl. 10, og Arbejdet var den Dag ganske uhyre forceret —, søgte at komme i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. P. Munch og Delegationens Formand, Hr. Kammerherre Zahle, og jeg gjorde dem opmærksom paa den Passus, som det ærede Medlem Dr. Munch talte om i Gaar, denne Passus, som ingenlunde er isoleret, men som jo svarer fuldkommen til en lignende Passus, som findes i Rapportens Kommentarer til Art. 10, hvor der siges — det drejer sig om Definitionen af Angreb —, at naar et Land angriber et andet, vil dette Land „*necessairement* se défendre“, forsvaret dette sig nødvendigvis mod de fra den anden Side paabegyndte Fjendtligheder. Det Synspunkt, som gav sig Udtryk i den Forhandling, der fandt Sted, var, siger jeg, symptomatisk. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at i de Referater — *comptes rendus* —, som forelaa, havde der ikke staaet, at det hollandske Medlem Hr. Limburg havde omtalt det danske Afrustningsforslag, men det ærede Medlem Hr. Holger Andersen havde sagt, at Limburg havde gjort det. Ja, det har jeg sagt, det kan man ogsaa læse i danske Blade, jeg ved f. Eks., at det Referat, som „Politiken“s Korrespondent Hr. Normann sendte hjem fra Mødet, indeholdt en udførlig Omtale af, hvad den hollandske de-

legerede havde sagt, og man ved jo ogsaa meget vel, at disse Gengivelser af Kommissionens Forhandlinger i de saakaldte *procès-verbaux* er ikke stenografiske, er ikke udtømmende, men er et meget sammen­trængt Referat, og jeg skylder her at oplyse, at de sidste Mødeprotokoller overhovedet ikke naaede at blive forelagt Kommissionens Medlemmer til Verificering; for havde dette været Tilfældet, vilde jeg have gjort opmærksom paa det ønskelige i, at der i Referatet udtrykkelig var blevet optaget denne Henvisning til et dansk Afrustningsforslag, med hvilket den hollandske delegerede Hr. Limburg indledede hele Debatten ved den paagældende Lejlighed, idet han sagde: Nu, da Danmark er — han brugte dette Udtryk — en *train de désarmes complètement* —, nu da Danmark er i Færd med at afruste fuldkommen; det var jo i øvrigt ikke Tilfældet, hvorfor jeg tog Ordet og oplyste om de virkelige Forhold, i Overensstemmelse med, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch har gengivet. Det ærede Medlem mener nu, at denne Udtalelse i Rapporten kan man reducere, idet den Vending, som fandtes i Rapporten, kun var Udtryk for nøjagtigt den samme bekendte Regel, som Haagerkonventionerne har, at i Tilfælde af Angreb anvender hver Stat de Midler, den faktisk i Øjeblikket raader over; men saa lidt som nogen af dem, der her kan blive Tale om — sagde det ærede Medlem —, tænker paa deraf at uddrage en Forpligtelse til at opretholde et vist Militærvæsen, saa lidt tænker selvfølgelig nogen som helst paa, at denne Forpligtelse skulde betyde en Pligt til ørkesløse og unyttige Ofre, hvor man sætter den svage Styrke ind overfor overlegne Kræfter til en ganske hensigtsløs Blodsudgydelse. Det er det, det ærede Medlem mener at kunne reducere den Udtalelse til, der blev fremsat ved denne Lejlighed. Jeg er i saa Henseende ganske uenig med det ærede Medlem. Ikke alene vil jeg minde om, at en saadan Opfattelse af en Stats Pligt til at opretholde sin Neutralitet og virkelig værne sin Neutralitet mod uberettigede Angreb, en saadan Opfattelse som den, det ærede Medlem her giver Udtryk for, har en Mand som den nuværende svenske Statsminister, Hr. Hjalmar Branting, ikke; det har hans Udtalelser tydeligt bevist. Man kan blot tage de Udtalelser af ham, som findes i Interviewet for nogle Dage siden i „Nationaltidende“. De er tydelige og klare og ikke til at tage fejl af og svarer ogsaa til det Standpunkt, den nuværende svenske